

نشانه های منافق

۴— وَإِذَا رأَيْتُمْ تَعْجِبُك أَجْمَاعُهُمْ فَإِنْ يَقُولُوا نَسْعِ لَنَوْلَوْهُمْ
كَانُهُمْ خَشِبٌ مَسْنَدٌ يَحْسِبُونَ كُلَّ صِحَّةٍ عَلَيْهِمْ حُلُمُ الْمَدُوفِ حَذَرُهُمْ
هَا تَاهُمْ إِنَّهُ أَنْتَ أَنْتَ رَوْفُكُونْ .

: عن گامیک آنرا عیینی ، شکل و قیافه آنها را به شکفت
می آورد . و اگر من بگویند (بر اثر قیافه حق به جانبی که به خود
میگیرند تا ابه سخنان خود جلب «ینعايند» و به گفتار آنها گوش
سیدهن ، گویا آنها جو باتی هستند که بدیوار تکه داده شده ،
هر صداغی را بر خود می پنداشند ، دشمنان واقعی آنها هستند ،
از آنها پیر هیز ، مو گ بر آنها ، چیگونه از حقیقت روی گردانند .

هدف آیه‌یان علام و نشانه‌های منافق است که به میله این علام میتوان منافق را از مؤمن
تشخیص داد .

این نشانه‌ها نوعاً جنبه‌ی کلی و عمومی دارند ، وهم اکنون این علام بر سر منافقان عصر
خود را بپرساید افکرز است . اینک بیان آنها :

۱— خوش قیافه و دارای قیاقلاً حق بوجانبند

منافقان هم‌رسالت افرادی خوش قیافه و دارای حسن منظر بودند ، عبدالله بن ابی سرده
منافقین و دوستان و مفکران وی افرادی بلند قامت و خوش قیافه بوده و ارزیابی ظاهر بیهوده کافی
داشتند (۱) پناه این نمیتوان آنرا یک نشانه کلی و عمومی دانست .

(۱) مجمع البیان ج ۱۰ سوره منافقین

ممکن است مقصود انجمله و آذار یا هم تهجد، این باشد که افراد متفاوت در برخورد به افراد متفاوت ممکن است، قبایل حق بجانب میگیرند این قبایل دوست و آرامش و نگاهداری آرام آنان (که همگی برای پوشیدن حق در وطن است) همچنان با تجرب فایده دارد و سوره سیکنده که آنها افراد صالح میباشند، شاید این احتمال نسبت به ظاهر آنها از معنای که مفسر آن گفته است نزدیکتر باشد، در واقع این اختلاف، یک شانه کلی و بالغآل خواهد بود و مناقن این برای بیان علیین صفت فراق خود، و این دل خوب در جهگه موقن، به آن پنهان میگردند، در صورتی که زیر آن قیافه، خوبی در زدن گین و عدادوت رفعه دارد خود را پنهان میدادند.

۴- پشت آنداز و خوش‌آغازانند
نکته‌این کار روشن است، زیرا آنها که در باطن اینکه به گفته خود نهادند، و گامی تصور میکنند که ممکن است این شوره برای دیگران روشن گردد و سواهونه، حق دعیه پوشش و اداره میکند که گرم سخن بگویند، و باشان دادن غایب یافتن، شغل طرف راحل بکند، این افراد در سخن گفتن و پشت هم از افراد آنچنان ماهر و در زمان اند که حقی گاهی نظر پیامبر را ظاهر باشند و گفتار خود جلب مینمایند، چنان‌که آنی مورد بحث این مطلب را امیر ساده (وان یقلا) تسمیع (قولهوم).

از این قلماراید گول جرب زیان و تقدیمی و گرم سخن گفتن گرده دانشونم و لاقل باشد احتمال بدینم که ممکن است این طرز زیان، برای فرب دادن مایشه نه برای دلسردی بخاطر حقیقت.

۵- مانند جو پهلوی هستند که به دیوار تکیه دادندند
آنها که متفاوق هم رسانی به مسجد رسول‌محمدیانه و در انتها می‌بندند که بر دیوارهای مسجد تکیه می‌زنند، ولی کوچکترین بزم از حق این و بیانات پیامبر تپیر دند و حقائق و معارف را درک نمیکردند، یک چیز جمیعت بسان اجسام بدون ازدواج و بای جو بهای خشکی بودند که در زیر این سخنان حکیمه‌انه و بیانات منطق کوچکترین واکنشی از خود نشان نمیدادند، قم گوئی اسلام و حسن در زدن آنها وجود نداشت.
گاهی تصور میشود که مقصود از همین آن به جویای تکیه داده بدویار، ایست که آنها موجودات غیر مفیدی میباشند، ذرا اچوب در صورتی مقدار خواهد بود که داخل کار و ماسنگان باشد، در غیرین اینصورت موجود می‌اسمم و غیر سومنی خواهد بود.

این وجهه تاحدی دوران ظاهر آیه و مقام غرق است، ولی استعمال سومین بین درینجا هست که شاید از دو منابع پیش رو شنتر و واختنر باشد، زیرا میتوان گفت که مقصود از تشبیه آنها به جویای تکیه‌زده بدویار است که آنها بسان جزیره‌ای خشک در بر این حواضت کوچکترین احتلاف ندانند و «خشنه» در لغت عرب همان چوب خشک غیر قابل احتلاف را میگویند که بزر از شمار دویم میشود.

انعطاف پذیری در بر این حواضت بطری صحیح یکی از نشانه‌های مردان ممکن به هدف خوبیش میباشد، و انعطاف در بر این حواضت با اصلق و ابلوس و ابن الوقت بودن و اذن شاخه باشند پر یعنی فرق و شنی دارد.

افراد این الوقت هدف مشخصی ندارند، و به همچ اصلی پایان یافته‌اند، به هر دیگی در هم‌آیند، و با ماسکوای گوناگون در مسخره نزدیگی ظاهر میشوند، و برای سود مشخصی هم اصول را در بر یابنکنندارند.

ولی افراد انعطاف پذیر، کمالاً حاکم به اصول واحد افغان زبان و ضروری توجه نشود با مردم حتی با مشمن خود احیاناً کنار می‌آیند، و برای حفظ اصول و رایه‌های واقعی هدف از ایک مسلسله متفاوت میگذرند.

جهان طبیعت بیان درس مبایوزد طوفان سه‌گنی از نشانه‌ای بر پیشیزد، و بر اشجار جوان و کهنسال، و گلها و گیاهان و مرادع حمله بپرسد، سنبه‌ای مرادع و گیاهان و گلهای گستاخ در بر این طوفان مقاومت اشان نهاده و بالا عطف و حجم شدن خاصی، طوفان سه‌گنی را در دیگرند، و پس از قدریه‌ای بحال نخست باز میگردند.

ولی درختان خشک و پاره افغان کم انعطاف در بر این طوفان سینه سپر کرده و با صلابت خاصی این از مقاومت مینمایند، اما باز لحظاتی از برای دره می‌آیند.

این حقیقت احتمالی دایم امور اسلام در بین از سخنان خود بیان کرده میشاند: مقلل العزم ممثل النسبیة؛ تحریکها البر فتحم نارة و تقع اخري؛ ومقلل الكافر مثل الازمة لآخر قالمة حتى تتفقر (۱)

یعنی حال ممکن مانند سنبی است که باد نهاد آنرا حرکت میدهد. گاهی می‌ایستد و گاهی خنده میکردد ولی افراد کافر، در نهاشن انعطاف و کنار نبامدن با مردم، مانند درخت سخت هستند که در بر این تنیده‌ای حواضت از احیا کننده می‌شوند.

افراد متفاوت بر اثر نهاشن فکر و عقل درست و سالم، حقیقت است که آن اصولی که از ناحیه پیامبر می‌شوند، و صد درصد بتفع آنها بودن ایضاً احتمام نمی‌گذاشند، از اینجاکه آنها افراد کوردلی بودند، هر گز حاضر نبودند که اصول و قوانین اسلام را تحلیل و تجزیه کنند، و لاقل اصول را که بتفع آنها و دیگران است از صمیم دل پذیرند.

منافقونه طرح میدهد و نهارخ می‌پذیرد، ادیابر اثر بیماری «اتفاق» گردار و گفتارش از محور عقل و خرد بپردازند، در حالیکه رسو اخدا و مؤمنان به آئین وی بالجوجترین دشمنان خود در سر زمین «حدیبیه» کنار آمدند، و اسطلاف نشان دادند که گروه تندرو و نزدیک بین رانار است.

(قبه) نشانه‌های متفاوت را در شماره آنده مطالعه فرمائید.

(۱) روح الیان در تفسیر همین سوره: «از رده درخت سختی است مانند سنور «تفقر» از بای کنند» میشود.